

I veggugávu er okkum tilluta heimsins finasta fisk, ið svimur í heimsins reinasta umhvørvi

arskeiði. Fortreytin fyri hesum er sjálvur tann føroyski fiskiflotin, t.v.s. tað neyðuga við einum broyttum flotateknikki, og ikki, sum tað í 88/89 er vorðið gjørt til — vánaligt arbeiði hjá okkara skulabørnum og fremmandaarbeiðarum.

Tá nú hesin fyrilestur er kallaður kritikkur av verandi sölupolitikki, so skal mín kritikkur verða vendur imøti hesum fullkomna broti á vanligu sømugheit — ið tykist at ráða. Ein er vistur til at átala henda totala mangulin uppá moral, umframt hesa villileiðing av einum heilum fólki. — Eitt hópisleyt strev, ið tykist hava eittans siki, ið er tikið um teyarnar innan vinnulivsstyring og tað treytaleyst.

Nú kann tað sjálandi vera sera vandamikið, hetta at blanda «begræining», og í tilskili taki og eitt álvarsligt fyrivarni og skal vísa á at hesin kritikkur sjálandi bert er «bera tikkadurs», um tað finst einhver, fyri ikki at siga stór líkheit imillum tað hugsaða *Flakavirknið Føroya*, og so tað aktuella flakavirkisvirksemi, ið er ráðandi her í landinum.

Alternativ

Innlendiandi varð hugleitt um møguleikarnar fyri positivum, uttandiandi sölupolitikki í tilikum stressaðum miljøi, og vist varð á at tilikur møguleikar vóru ikki tilstaðar. Eru umstøðurnar á Føroya Fiskasølu líkar stóðini á hesum imaginera *Flakavirkinum Føroya*, so er greitt, at Føroya Fiskasøla, sölupolitiskt, í mestan mun, aktar mænuflaks. Er hetta so, tá vil tann ódnin, ið lyfti lokið av storum portum av okkara Fiskasølskansa yviri við Strond, um ársskið 88/89, verða fyri litið at rokna, sammett við tann áhaldandi stormin, ið má leika á, innanhýsis á Føroya Fiskasølu, alt imeðan reklamationirnar rapa niður igjøgnum tikið. Um hetta er so, er alternativ við eittans, og tað er at vit koma hesi vinnu til hjálpar — øll somul.

Fortreytin fyri hesi hjálpar er ein ásanann hjá vinnuni sjálvari, ein sjálvsásanann, ið

fevnir um eitt utflutningsvinnuligt GLASNOST.

Fortreytin verður sjálandi sannleikin og einki minni enn sjálandi sannleikin. Sannleikin vil troka burtur teir imaginera figgindarnar, hesar innbiltu, ið einans eru tilstaðar í stressaðum sálum, ið kenna seg kroystar upp í ein krók, og av hesum halda saman í einum slagi av MASADA-kendum trauma.

Tosa vit um aktuella stóðuna, ið føroysk utflutningsvinnu tykist vera komin í, so vil eg mæla til at kjakið verður bent aftur á beint, so sum stjórn á Føroya Fiskasølu — Birgir Danielsen — fyri 1½ ári síðani segði seg ynskja, eitt tilikið kjak (Sosialurin nr. 49, 1988).

Tá ið tað kemur til Føroya Fiskasølu, so er neyvan nakar ivi um at Føroya Fiskasøla hevur allar teir forutsetningar, ið eru fyri neyðini — í prinsippinum — tá ið tað kemur til sølu og marknaðarføring á internationalum stóði. Eftir minum tykki er stóra forðingin hjá Føroya Fiskasølu henda, at FF hevur einki kappingarført vøru-utboð.

At so er, varð í fjór váttað av stjórnunum í FF, og hetta verður so eini váttað av føroyskum húsmóðrum, ið ikki vildu droymt um at keypt fisk frá einum føroyskum flakavirki, uttan tá tær, igjøgnum sokallaðar speciellar kontaktir fáa at vita, at fesk er at fáa.

Hetta verður eini váttað av stagnationini og fallinum í utflutningstølunum, soleiðis sum hesi kunnu lesast í hagtølunum fyri 87/88.

Gjerd eitur at verða ein umstruktureringsætlan fyri flotan og virkseis annars, fevnandi um eina tillagingarskipan, har vit t.d. yvir eitt 5-ára skeið, uttan tey stóru, økonomisku skráðlini fyri teir, sum í dag mynda hesa vinnu í øllum liðum, fara undir at útskifta flotapartin, ið einans gevur halvan pris. Tann parturin av partrolaraflotanum, ið hevur møguleikan til tess, eitur at leggja um til einkulturling, skjøttast gjørligt, og restin av partrolaraflotanum eitur at inn-

ganga sum útskiptnings-tonnaga, istaðin fyri nýggja flotapartin, ið tað verður fyri neyðini at gera lögur í, i hesum móguliga 5-ára skeiði.

Skeiva býtið av botnfiskastovnunum, bytt eftir veiðuhátti, har utvið 40% verða tikin av einkultum trolarum, um 40% av partrolarum, og restin við húki, eitur at verða normaliserað yvir eitt 5-ára skeið, gevandi eina valuta-øking, um 200 mill. kr./ár.

Alternativ ið eitur eini at fevna um eina fiskasølu, ið sum part av sinum virkispolitikki kann treyta sær at nevndin ikki verður mannað við eiturum og leiðarum av framleiðsluvirkjum, ið gera vøru úr niðurgjerdari rávøru, eitt slag av utflutningsvøru, ið hvørki halda goðskukriteriu-lagmark samtaksins, fyri ikki at tala um keypara kriteriu uttanfrá.

Tað er ovbúið, framhaldiandi, at fara til fólkið við rokningini fyri halli hjá einari vinnu undir fólkskum fortreytum — eingin — vil á nakran hátt bera seg undan at verða við til at gera tað, ið neyðugt er at gera, um motivini fyri tí, ið er fyri neyðini, verða tey røttu.

Eitt minstakrav má vera at tann peningur, sum kortini fer at verða nyttur til fiskivinnustøðul, bert verður nyttur til vøru av fremstu goðsku, sum gevur høgan pris, soleiðis at vánaligar vøru við lágum prisi, hvørva, tí tær ongan studing fáa.

Eingin fer heldur framhaldiandi at goðtaka rokningina, um ikki føroysk vinnulivsstyring trýnur ut í sini losju-liknandi tabu-rituella háborg og settist hinumegin borðið at viðgera sannleikan — sannleikan um sonnu fortreytirnar fyri fíggjarligum livbjargni her á landi.

Hetta fíggjarliga livbjargni eitur at verða grundað á resurspolitiska nýhugan.

Hugsanin um lønsemi í fasum eitur at verða slept. Tá hugsað verður resurspolitiskt, so er stóðan pura garvill: skal fyrsta liðið standa seg rakstrarliga, so noyðist tað at fara soleiðis um fiskin, at hann missir í virði. Hetta

er tann karmur, ið studnings-skipanirnar og sölupolitikkurin seta.

Streivið eftir lønsemi í hvørjari fasu sær (skip, flakavirki, søla) hevur undir verandi skipan við sær, at fiskurin tassar í virði fyri hvørt lið, hann fer igjøgnum. Við øðrum orðum: vit fáa ikki tað endavirði fyri fiskin, sum hann reelt umboðar.

Einasta rætta, tá talan er um okkara fiskitilfeingi, er at fara soleiðis um tað, at vit vardoetta tað optimala endavirði frá fyrsta liði til síðsta, so varan sjálv kann fíggja tær utreiðslur, ið eru neyðugar fyri at tryggja tað optimala endavirði.

Studning kunnu vit tosa um, tá utreiðslurnar eru størri enn optimala endavirði. At utreiðslurnar eru størri enn hálvt endavirði — og soleiðis er stóðin í dag — tað eitur ikki at hava studning við sær. Tað er at krevja studning undir fólkskum fortreytum.

John Smith

Landssjúkrahúsið

100 Tórshavn

Søkt verður eftir læknskrivera til skurð-deildina frá 1. januar 1990.

Løn og setanartreytir eru sambært sáttmála millum Sjúkrahúsverkið og Starvsmannafelagið.

Umsókn við avriti av próvtøkuskjali v.m. verður at senda umsjónarmanninum, Landssjúkrahúsið, 100 Tórshavn.

Klaksvíkar Sjúkrahús

Bandagistur og Ortopædiskur skómakari frá Samfundet og Hjemmet for Vanføre i København, arbeiða á Klaksvíkar Sjúkrahúsi í døgnum 5. og 6. desember 1989, og á skaðastovni á Landsjúkrahúsinum 7. desember 1989.

Tíð fæst við at ringja á Klaksvíkar Sjúkrahús, tlf. 55463, lokal 312.

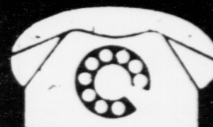
Inngongd er norðanfyrir í kjallaranum í starvsfólkahúsinum.

Tit ringja

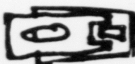
— vit skriva

Ringið telefon

11820

John Smith

Ja!

Eg gerist haldari av Tíðindablaðinum Sosialinum og fái blaðið 3 ferðir um vikuna.

Haldaragjaldið fyri ársfjórðingin er kr. 150,-. Haldarar uttanlands gjalda kr. 180,-/ársfj. Gjaldið verður ongantíð fyri fleiri bløð enn tey, ið eftir eru at koma í einum ársfjórðingi.

Navn:

Bústaður:

Kannað posthúsinum

Opnablað
SOCIALURIN
málar
postgjørdið

Socialurin

Box 76
110 Tórshavn